

Filip Srovnal

Kostel Panny Marie v Norimberku a jeho sochařská výzdoba

/bakalářská práce/

RESUMÉ

Po návratu z římské korunovace roku 1355 bylo první císařskou fundací Karla IV. založení norimberské kaple Panny Marie, zvané též „Frauenkirche“. Zde se poprvé projevil Karlovo umění panovnické reprezentace, které pak o několik let později dosáhlo svého vrcholu ve svatovítské katedrále v Praze. Parléřovský charakter architektury i skulptury kostela, jejich relativně časný vznik a osoba císařského fundátora – to vše byly hlavní důvody, proč někteří badatelé vyslovili názor, že se na realizaci kostela podílel sám císařský architekt Petr Parlěř. Pokud by tomu tak skutečně bylo, byl by norimberský kostel a jeho skulptura jedinečným pramenem pro poznání raného díla tohoto geniálního umělce.

S hypotézou o Petrově autorství se však v této práci neztotožňuji především pro příliš obecné argumenty, dokazující spíše úzkou vazbu na „umění parléřovské“ než umění Petra Parlěře samotného. Kromě dominantního parléřovského elementu se na podobě kostela podepsaly také lokální tradice, na což poukazuje kapitola věnovaná západnímu průčelí kostela sv. Vavřince, které našemu kostelu časově těsně předcházelo.

Vedle celkového pojednání o historii, architektuře a skulptuře kostela jsem ale považoval za hlavní cíl této práce objasnit předpokládaný vztah skulptury kostela k parléřovskému sochařství. Dospěl jsem k závěru, že se zde nachází několik výjimečných sochařských děl, která v rámci parléřovského sochařství 50. let tvoří samostatnou stylovou vrstvu. Na jejich vzniku se jistě podílel sochař velmi blízký rodině Parlěřů, ne-li její člen.

Skulptura kostela Panny Marie v Norimberku je nanejvýš různorodá, možná ale právě tato stylová heterogenost nejlépe ilustruje povahu umění v prvním desetiletí Karlovy vlády.

Počet znaků: 93 360

Klíčová slova: Norimberk – Karel IV. – Petr Parlěř – gotické sochařství – gotická architektura